

РЕШЕНИЕ

№ 792

Гр. Перник, 19.12.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на петнадесети декември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 820/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124б, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове ЗАДС/.

Образувано е по жалба на ЕТ „Т.Л.“, със седалище и адрес на управление *****, представлявано от едноличния собственик и управител Т.Л.Ч., чрез адвокат Л.К.В. *** против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗМ-5800-375/32-99143 от 27.08.2014 година на началника на Митница Столична, с която на основание чл. 124б, ал. 2 от ЗАДС е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – „Запечатване на обект“ за срок от един месец, по отношение на търговски обект – кафе – аперитив, където е установено нарушението, находящ се в ***** и е забранен достъпа до обекта. Твърди се незаконосъобразност на оспорения административен акт, като е налице маловажен случай.

Жалбоподателят редовно призован не се явява и не изпраща представител. Процесуалният представител на жалбоподателя адвокат Л.К.В. от САК в представените писмени бележки по делото твърди, че наказателното постановление, на което се позовава административният орган е обжалвано пред районен съд – Радомир и е отменено, но не е влязло в сила. Счита, че ПАМ следва да бъде наложена едва след стабилизиране на акта, като до този момент наложената санкция по чл. 124б, ал.1 – 5 от ЗАДС и чл. 124в, ал. 1 от ЗАДС не следва да се изпълнява. Моли съда да отмени обжалваната заповед.

Ответникът по жалбата – началника на Митница Столична, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт Борислав Станков оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от

ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице – адресат на административния акт, в установения от закона 14 – дневен срок, поради което е допустима.

По валидността на акта:

При извършване на задължителната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящия съдебен състав констатира, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган в законоустановената форма, поради което същия не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

С акт за установяване на административно нарушение от 05.03.2014 година на ЕТ е установено, че последния е извършил нарушение на чл. 123, ал. 2 от ЗАДС, изразяващо се в държането на 12 кутии цигари /описани/ без бандерол за платен акциз в Р. България в търговски обект – кафе – аперитив, находящ се в *****. Нарушението било установено при проверка в обекта, извършена на 28.01.2014 година от митнически служители.

На 26.08.2014 година срещу ЕТ е издадено Наказателно постановление № 282/2014 от началника на Митница Столична, с което за нарушение на чл. 123, ал. 2 от ЗАДС е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева и на основание чл. 124а, ал. 1, във връзка с чл. 123, ал. 2 от ЗАДС ЕТ е лишен от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки в обекта за срок от един месец.

Със Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ЗМ-5800-375/32-99143 от 27.08.2014 година началника на Митница Столична, на основание чл. 124б, ал. 2 от ЗАДС на ЕТ е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – „Запечатване на обект“ за срок от един месец, по отношение на търговски обект – кафе – аперитив, находящ се в ***** и е забранен достъпа до него.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, при следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 124б, ал. 2 от ЗАДС, принудителната административна мярка „Запечатване на обект“ се налага с мотивирана заповед на началника на компетентното митническо учреждение или на оправомощено от него длъжностно лице. В случая издателят на заповедта е началник Митница Столична, т.е. орган, който е овластен по силата на закона и длъжността, която изпълнява. Заповедта е подписана и е издадена в писмена форма, съдържа разпоредителна и обстоятелствена част. Като правно основание за издаване на акта е посочена разпоредбата на чл. 124б,

ал. 1 от ЗАДС, а като фактическо основание, че на търговецът е наложена имуществена санкция за нарушение по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС в размер на 2 000 лева и на основание чл. 124а, ал.1 от ЗАДС – лишаване от право да упражнява търговска дейност в търговски обект – кафе – аперитив, находящ се в *****. В заповедта е посочено, че се издава въз основа на АУАН и НП № 282/2014 по описа на Митница – Столична.

При издаване на обжалваната заповед са спазени разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Съгласно разпоредбата на чл. 124б, ал. 1 от ЗАДС, в случаите на налагане на административно наказание по чл. 124а се налага и принудителна административна мярка запечатване на обекта или обектите, където е установено нарушението. Първата от предпоставките в горепосочената норма е налице – с НП освен имуществена санкция, на жалбоподателя е наложено и предвиденото в чл. 124а, ал.1 от ЗАДС административно наказание – лишаване от право да упражнява определена дейност или дейности за срок един месец.

В АУАН и НП е посочено, че нарушението по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС е извършено в търговски обект – кафе – аперитив, находящ се в находящ се в *****. По отношение на същия обект е наложена и принудителната административна мярка, поради което е налице и втората предпоставка на чл. 124б, ал.1 от ЗАДС. При налагане на ПАМ по реда на чл. 124б от ЗАДС административният орган действа в условията на обвързана компетентност, т.е. наличието на условията по цитираната правна норма задължително предпоставя налагане на принудителна административна мярка.

Съгласно чл. 124в ал. 1 от ЗАДС, при налагане на принудителната административна мярка по чл. 124б, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта на нарушителя. Тази забрана няма характер на самостоятелна ПАМ, а законосъобразността ѝ е предпоставена от наложената мярка по чл. 124б от ЗАДС. Тъй като последната е материално и процесуално законосъобразна, не са налице и пороци в налагането на забраната по чл. 124в от ЗАДС.

За материалната законосъобразност на процесния административен акт е достатъчно на субекта да е наложено административно наказание по чл. 124а от ЗАДС, а това е сторено с НП № 282/2014 от 26.08.2014 година. Неправилно жалбоподателят поддържа, че наложената ПАМ е незаконосъобразна, тъй като наказателното постановление не е влязло в сила. Разпоредбата на чл. 124б от ЗАДС не предвижда като условие за налагане на ПАМ влизането в сила на наказателното постановление, а само неговото съставяне, като включително в ал. 3 на същата разпоредба, изрично е предвидено предварителното изпълнение на заповедта. До колкото обаче ПАМ има за цел да обезпечи изпълнението на наказанието по чл. 124а от ЗАДС, в случай, че до влизането ѝ в сила бъде представено влязло в сила решение, с което се отменя наказателното постановление, същата вече би се явила незаконосъобразна, поради отпадане на необходимостта по чл. 124б от ЗАДС.

В конкретния случай по делото не се установява наказателното постановление да е отменено с влязло в сила съдебно решение, а наличието на висящо съдебно производство не е основание за отмяна на наложената ПАМ при положение, че са налице условията за налагането ѝ и процедурата за това е спазена.

Съгласно чл. 124б, ал. 1 от ЗАДС, ПАМ – „Запечатване на обекта“ се налага в случаите на налагане на административно наказание вкл. и по чл. 123, ал. 2 от ЗАДС, който предвижда едномесечен срок за лишаването от правото да се упражнява определена дейност. Тъй като определеният в процесната заповед срок не надхвърля законоустановения срок на лишаване от правото да се осъществява съответната дейност, то настоящият състав намира, че е спазена и формата на оспорената заповед.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалния и материалния закон и в съответствие с целта на закона, поради което е законосъобразен.

С оглед на гореизложеното и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед на което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Т.Л.“, със седалище и адрес на управление *****, представлявано от едноличния собственик и управител Т.Л.Ч., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 3М-5800-375/32-99143 от 27.08.2014 година на началника на Митница Столична, с която на основание чл. 124б, ал. 2 от ЗАДС е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – „Запечатване на обект“ за срок от един месец, по отношение на търговски обект – кафе – аперитив, находящ се в ***** и е забранен достъпа до обекта.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/